

Szabó László Dezső: Október 23.

Egy bomba robbant a szívemben:
Tüntetés lesz, testvér, tüntetünk!
Forró szívvel, és mit se várva
Egy eszme indult el velünk.
Az idő ösködéből pattant,
És telt vele a csillogó este:
Ezrek és ezrek az utcákon,
Nem lehet ráismerni Pestre.
Az égen száz csillag hunyorgott,
Lenézett egy-két vörös fényre;
Csattant, kiáltott a jelszó:
A rabságnak már legyen vége!
Egy autó oldalán fityegtem,
És alig hittem a szememnek:
Rendőr sehol, s házak tövéből
Asszonyok, lányok integetnek.
"Ruszkik haza!" - dörren az orkán,
"Sztálint ledöntjük!" dübörögtek;
ömlött a nép, torok kiáltott,
a jelszavak meg mennydörögtek
Százfejű szörnyek mesévé váltak,
A provokátort meg kikacagták.
A szobor előtt a nagy téren
Régi világuk megtagadták.
Kemény csapás volt mindazokra,
Akik előtt tapsoltak egykor!
Álltak és néztek várakozva,

Ezer és ezer, százezer sor.
Diadal szállt végig a téren,
S mint tűzvész, orkán ült a tájra:
A magasságban zúgni kezdett
Hegesztőpisztoly kékes lángja.
Motorok zúgtak, erőlködtek,
Megingett végre a Gyalázat:
"Ledöntöttük a Sztálin szobrot!"
Verték, döngették a vázat.
"A Rádióhoz, stúdióba!"
"Vesszen Gerő, a gaz áruló!"
A forró éjszakában indult
Véres útjára száz golyó.
Én is rohantam, és jött Csepel,
Katonák, lányok, asszonyok,
Rendőrök, munkások, ezren, ezren,
Igaz és bátor magyarok.
És sztrájk is indult. Árva népünk
Kezébe vette végre sorsát.
Másnap már vérben fürdött minden,
De feltámadott Magyarország!
Aranybetűkkel, vérrel írva,
Új, nagy fejezetet nyitottunk
Ország-világ történetében:
Szabadságunkat marokra fogtuk!
Új eszme ragyog fenn az égen,
Dátum született a világon,
Mely tűzbe hoz ma minden szívet:
Szabad október 23!

1956. október 27.

"Bús temető csendes susogása, Oda megyünk HOZZÁD, az maradt csak hátra"

Amilyen korai tavasz volt az idén, olyan hirtelen köszöntött be az ideoi ősz és a hideg havas eső, az el-sárgult faleveleket időnap előtt lekényszerítette az ágakról, csupaszon hagyva a fákat. Valljuk be, min-ket, embereket is felkészületlen kapott a hideg eső, hiszen a téli tűzifa felvágásának most van az ideje, és most kellene végezni az ideoi szántásokat-vetéseket, és általában november elején szokott lenni egy kicsit rossz idő.

folytatás a 4. oldalon

Jegyzőkönyvi kivonat

a 2009. szeptember 22-én tartott tanácsgyűlésről

A gyűlés a polgármester 276/2009-es számú rendelkezése alapján, meghívóval volt összehívva.

A gyűlésen jelen van 10 testületi tag és Pál Ernő a megyei tanács részéről mint meghívott.

A napirendipont-tervezetet a gyűlésvezető elnök, Molnár József ismertette az alábbiak szerint:

- a 2009-es évi költségvetés módosításának jóváhagyása,
- a 2009-es évre megállapított és jóváhagyott speciális taxa (illeték) módosításának jóváhagyása,
- Hargita megye közhasznú közösségek közötti társuláshoz való csatlakozás jóváhagyása,
- udvarhelyszéki önkormányzatok közhasznú társulásához való csatlakozás jóváhagyása,
- előterjesztés a község tulajdonában levő erdős területről származó famennyiség felhasználására vonatkozóan,
- kérések és más problémák megvitatása, jóváhagyása.

A napirendipont-tervezeteket a gyűlésvezető elnök ismertette és szavazat alá bocsátotta, amelyet 10 igen szavazattal jóváhagytak, elfogadtak.

A polgármester javasolja, hogy mivel jelen van a gyűlésen a megyei tanács küldöttje, elsőként tárgyalódjon a Hargita megye közhasznú közösségek közötti társuláshoz való csatlakozás jóváhagyására vonatkozó előterjesztés.

A jelen levő testületi tagok egyetértettek a javaslattal.

Ezen napirendi pont keretén belül Pál Ernő, a megyei tanács küldöttje ismertette a Hargita megye Községek Közötti Fejlesztési Társulás létrehozásának fontosságát, alapszabályzat-tervezetet, a javasolt belépési díj és tagsági díj értékét (0,50 lej/lakos), célkitűzéseit, amelyek között szerepel olyan kezdeményezések, tervek, pályázatok előkészítése és kivitelezése, amelyek a megye, valamint a régió községeinek fejlesztési terveihez szereznek pénzforrásokat.

A fentiekkel kapcsolatosan az alábbi kérdések, vélemények hangzottak el:

- Mi a terv a begyűjtendő összeg elköltésére, mivel megyeszinten nagy összeg fog begyűlni?
- Milyen alkalmazotti struktúrával van elképzelve a társulás működése?
- Milyen visszaütője, hátránya van, ha nem lépünk be a társulásba?
- A megyében szintén elég sok közhasznú társulás jött létre és már működik is, és nem igazán van garancia arra, hogy a megyei tanács ilyen nagy társulást tudna működtetni.

- A begyűjtendő összeg hova és hogyan használódik fel, mivel megyeszinten egy nagy összegről van szó, és nem látható, áttekinthető a felhasználása.

- A megyei tanács szakembereinek segítségével a helyi önkormányzatok is tudnának pályázatokat összeállítani és leadni.

- Több önkormányzat régióban gondolkodik, és nem megyeszinten, és a felsorolt célkitűzések is nagyon általánosan vannak megfogalmazva.

A fentiek megvitatása után a testület 10 igen szavazattal egyetértett a társulás létrehozásával, de a csatlakozásról majd később hozódik döntés.

A második napirendi pont keretén belül a polgármester ismertette az előterjesztést, amely a költségvetés módosítására vonatkozik. Egyes kifizetések eszközlésére nincs elegendő hitelkeret, mint például közvilágítás, üzemanyag-vásárlás, községi utak és hidak javítása, más kiadásoknál pedig vannak elhasználatlan hitelek, amelyeket át kell csoportosítani a fenti költségek kifizetésére. A költségvetés bevételi részén is módosítást kell eszközölni, mivel a szemétszállítási díj is módosult, és kiadási részen az utána járó költségek kifizetése is.

A fenti problémák megvitatása után 10 igen szavazattal megszavazták, jóváhagyták a költségvetés módosítását.

A harmadik napirendi pont keretén belül a polgármester ismertette az előterjesztést a speciális illetékek módosítására vonatkozóan, amely a szemétszállítási illetékre vonatkozik, amely összeg személyenként 3,05 lej/hónap/személy, jogi személyeknek pedig 36,24 lej+ÁFA.

A szemétszállítással az alábbi kérdések merültek fel:

- ha a cég székhelye és munkapontja a tulajdonos állandó lakhelyén van, akkor fizikai személyként és jogi személyként egyaránt kell-e fizetnie,

- ha az állandó lakhelye nem a község területén van, és Lövétén van egy lakása, akkor milyen szemétszállítási díjat kell fizetni,

- a kőgyakrai és a nádpataki lakosok szemetét elszállítják-e,

- Szeltersz és Kiruly zónából havonta egyszer elszállítani, ha meg lehetne beszélni a szállító céggel, hogy egy hétvégi nap elszállítaná direkt ebből a zónából, vagy pedig a szemétszállítási nap előtt egy nappal összegyűjteni ebből a zónából és behozni, hogy innen szállítsák el. És ha megoldódna ebből a zónából is a szemét elszállítása, akkor lehetne-e azoknak, akiknek lakása van a község területén, akár csak nyaralója is, havonta egy személy után járó díjat fizessenek, vagy pedig a nyaraló tulajdonosok egy más kategóriába sorolódjanak be.

- Javaslat hangzott el, hogy a fenti zónában kijelölni helyeket, ahova lerakják a szemetet, és onnan szállítani el, de ne a borvizek környékére, vagy pedig konténereket elhelyezni.

A fentiek megvitatása után az előterjesztés és a határozatjavaslat a speciális illetek módosítására vonatkozóan szavazat alá bocsátódott, és 10 igen szavazattal jóváhagyták, megszavazták.

A polgármester ismertette az előterjesztést az udvarhelyszéki önkormányzatok közhasznú társulásához való csatlakozás jóváhagyására vonatkozóan. Ezen társulás főképpen a szemétszállítás megoldására összpontosítana. A testületi tagok feltették a kérdést, hogy ha társulunk az alcsíki társuláshoz, nem ütközik-e akadályba, hogy az udvarhelyszéki társuláshoz is csatlakozunk, illetve melyik önkormányzatok vannak csatlakozva az udvarhelyszéki társuláshoz.

Tudjuk, hogy az alcsíki társulás hajlandó bevenni a társulásba, és az már egy beindult, működőképes, ellenben udvarhelyszéki településként ehhez a zónához kellene társulnunk.

Az előterjesztés ismertetése és annak kapcsán felmerült kérdések megvitatása után a testület 10 igen szavazattal jóváhagyta az udvarhelyszéki önkormányzatok közhasznú társulásához való csatlakozást.

A következő napirendi pont keretén belül ismertetve volt az előterjesztés a község tulajdonában levő erdős területről származó famennyiség felhasználásának módjára vonatkozóan.

A javaslat szerint a kitermelendő tűzifa-mennyiség a hivatal, valamint az alárendelt intézmények saját szükségletére használná fel, a fenyőfa pedig értékesítődjön, és az ebből származó összegből fizetődjön ki az erdőőrzési díj.

A javaslat megvitatása után a testület 10 igen szavazattal jóváhagyta a határozatjavaslatot.

A kérések és más problémák keretén belül az alábbi problémák vitatódtek meg és kérdések merültek fel:

1.) A kanalizálási munkálatokkal kapcsolatosan újra felvetődtek a kérdések a munkálat minőségével kapcsolatosan, és javaslat hangzott el, hogy a kivitelezőt meghívni a testület gyűlésére, hogy tartson tájékoztatót az elvégzett munkálatokról, és direkt választ adjon egyes felmerült kérdésekre és problémákra.

A fenti kérdésre a polgármester válasza: a kanalizálási munkálatok szeptember 10-én leálltak, mivel nem kapta meg a kivitelező cég a minisztériumból a pénzt, ahogy átutalódik a pénz, azonnal folytatja a munkálatot. A minisztériumból a pénz átutalása érdekében a képviselőnk és szenátorunk segítségét is igénybe vettük.

- A fővezetékre való rácsatlakozással kapcsolatosan hamarosan megbeszélés lesz.

- Az újnegyedi terv módosítása is folyamatban van.

2.) A megyei út építésével kapcsolatosan a polgármester a testület tudomására hozza az alábbiakat:

A falu felső felétől a piacig kedvező időjárás esetén ebben az évben le lesz aszfaltozva az út, alulról pedig a csengettyűig van tervbe véve az aszfaltozás, a községközpontban elsősorban a hidak építése, egyes hidak javítása, járdaépítés és átereszek elhelyezése van tervbe véve, és azután jön az aszfaltozás, ugyanakkor ismertette a falu területén lévő átereszek kicserélésének, megerősítésének módját és helyét.

3.) A kultúrotthon, könyvtár, tájház központi fűtésével kapcsolatosan a polgármester ismerteti, hogy a két céget, a licit nyertesét és a fellebbező céget (amely vissza is vonta a fellebbezését) közös tárgyalásra hívta meg, hogy döntsenek együtt annak érdekében, hogy a munkálatot minél hamarabb el lehessen kezdeni.

4.) A kőbánya létrehozására letett kéréssel kapcsolatosan most van folyamatban a dokumentáció elkészítése.

5.) Az iskolások tej-kifli programjával kapcsolatosan közli, hogy a tejtermék szállítását az udvarhelyi Lactis cég, a pékárú szállítását pedig a lövétei Silvimex cég biztosítja.

6.) A létrehozandó termelőszövetkezettel kapcsolatosan tartott gyűlés biztató volt, továbbá újra gyűlést hívnak össze az érdekeltek, amelyen részletesen ismertetik és megbeszélik az új termelői csoport-szövetkezet létrehozásának feltételeit.

- A Lactis cég felvásárolná a tejet községünkben 0,75 lej/liter áron.

A testületi tagok az alábbi javaslatokkal jöttek:

- Lövéte-Kiruly útszakaszon, amely fel van javítva, karbantartási munkálatokat kell végezni, mert ellenkező esetben a télen megrongálódik.

- Felszólítani a céget, amely erre az útszakaszra lerakta a követ, hogy minél előbb szállítsa el, ellenkező esetben terítse el az útra a kiszállított anyagot.

Több téma nem lévén a gyűlés munkálatát bezárták.

Lövéte, 2009. szeptember 22.

Gyűlésvezető elnök,

Molnár József

Jegyző,

Miklós Ida

Bús temető csendes susogása, ...

folytatás az első oldalról

Aki október közepén kilátogatott a temetőinkbe, csodálatos nyíló virágokkal teli sírokat láthatott, és egy pár nappal később a korai hideg hatására bizony sok virág lehajtotta a fejét és sárgulni kezdett.

Milyen jó érzés látni, hogy az őszi betakarodás után egyre többen veszik hónuk alá a kosarat, kezükbe kapát, és indulnak a temető felé, hogy egy kicsit több időt tölthessenek elhunyt szeretteik sírja mellett, megtisztítsák a sírokat, és közben imádkozzanak az elhunytakért.

Hála Istennek, minden ember érzi, hogy a temető egy szent hely, ahol visszafogottan-tisztelettel kell viselkedni, és a temető tisztántartása mindannyiunk kötelessége.

Többször elhangzik temetések alkalmával, hogy csak az hal meg igazán, akit elfelejtenek, akire nem emlékeznek. Milyen sokatmondó-vigasztaló gondolat, mert hogyan lehetne elfelejteni egy jószülő, egy életét feláldozó, családjáért küszködő édesapát, édesanyát, egy szerető testvért, rokont, szomszédot, falusfelet, hiszen egy volt közülünk minden egyes halott.

És amikor némán állunk elhunytjaink sírja mellett, idézzük fel arcukat, idézzük fel egy régi emléket, ahol még Ők is ott voltak, talán együtt mentünk fakerekü szekéren édesapánkkal, milyen boldogok voltunk édesanyánk oltalmában, milyen erős volt a testvéri szeretet köteléke, elevenedjék fel nagyszüleink türelme-szeretete az unokák iránt.

"Nem az a fájdalom, amelytől könnyes lesz a szem, hanem amelyet szívünkben hordunk némán, csendesen."

Hozunk áldozatot elhunytjaink iránt, mert hányan és hányan vannak, akiknek többfelé van halottjuk, ne

sajnáljuk az időt és az anyagot, mert ők is megküzdöttek, hogy mi most élhessünk.

Halottak napján töltsünk minél több időt elhunytjaink sírja mellett, legyen ez a nap az imádság napja, gyújtsunk egy gyertyát közös halottainkért - Gergő pap bácsi, Ignác pap bácsi, Albert atya -, elhunyt nevelőinkért és mindazokért, akikről senki nem emlékezik meg.

Ha így töltjük ezeket a napokat, ha emlékünkből felidézünk halottainkat, akkor könnyebb lesz a fájdalmat elviselni, könnyebb lesz szeretteink elvesztését hitünk szerint egy átmenetnek képzelni a földi életből az örök életbe.

Istentől kapott életünket próbáljuk úgy leélni, hogy majd ránk is gondoljanak szeretettel, halálunk után értünk is mondjanak egy fohászt, gyújtsanak majd egy gyertyát, és ne feledjenek el, ahogyan Szilágyi Domokos írja: "Legtöbb, amit ember elérhet, hogy hiányzik."

Lázár Béla

Helyzetgyakorlatok kezdő öregeknek

A kérdés az: hogyan vegyük észre, hogy öregszünk? Mert azt ne higgyük már, hogy valaki majd szól. Nem, sajnos, senki sem szól. Legfőjebb nézizni vagy mamikázni kezd.

Eleinte ugye, arra gondolunk, hogy egyszerű bunóság. De aztán csak szöveget üt a fejünkbe a sokasodó néni meg mamika. Elérkezett az idő, amikor nem foghatunk mindent a frontvonulásra, a tegnapi rossz éjszakára vagy az idegkimerültségre. Szembe kell néznünk magunkkal - méghozzá tükör előtt, nappali világításban. Nos, igen. Kis ráncok. Mimikai ráncok. A sok nevetéstől. De mi ott az a barna folt? És a kézfejkön? Nem múlt el a diószedés nyoma. A nyakunkon meg sötét szemölcs, és hoppá, ne is folytassuk. Aztán a hajunk. Néhány szál a blúzon. Valamivel több a fésű fogai között. És mosás után a lefolyóban! Persze, lehet a kipufogógázoktól vagy a veszélyes hulladékoktól, a hidegtől, a fűtéstől, de ne reménykedjünk. Ez bizony hullik. Talán egy hajszesz segít. Bízunk benne. A bizalom, a hit nagy erő.

Egy éjszaka iszonyú fejfájásra ébredünk. Fájdalomcsillapító, már megint a fronthatás, gondoljuk. Sok hasonló éjszaka után rémülten tapasztaljuk, hogy a lépcsőn lefelé menet szédülünk. Hát ez meg micsonda? Ha forgatjuk a fejünket, recseg-ropog valami a tarkónk táján. Aztán egy reggel az ébresztőóra csöngetésére kipattannánk az ágyból, de még a papucsunkat sem érjük el, mert fordul velünk egyet a világ és orra (hasra, hátra) esünk. Megütöttük, de nagyon, medencecsontunkat, és fáj, nagyon fáj. Ha egyedül élünk, ne jajgassunk, mert ettől csak rosszabb lesz.

folytatás a 6. oldalon

Gyulafehérvár a mi Rómánk, a székelység Rómája, nagy családuknak lelke

Ósi hitünk, keresztény katolikus elkötelezettségünk arra ösztönzött minket, hogy részt vegyünk a gyulafehérvári székesegyház fennállásának ezer esztendősi ünnepségén.

Sok embert vonzott ez az ünnep. A templom tele volt, és a templomkertben is nagyon sokan voltak zászlókkal, mint búcsúkor. Aki nem lehetett jelen (pedig még sokakat ettől a fene, hogy elmenjen, de bizonyos okok miatt nem sikerült), nyomon követhette a rádió és a televízió hullámain.

Az ősi templom órája 10 órát mutatott, amikor ünnepi harangszóval kezdődött a hálaadó szentmise. Papok és egyházi méltóságok egész sora vonult be, és láss csodát, ott is volt egy lövétei - ő vitte a gyertyát, és szép dolog "gyertyahordozónak" lenni.

Átéltve egy zárandoklatot erőt és hitet szeretnénk meríteni, mert az ember lelke mélyén soha nem akar harcolni, még győzni sem igazán, csupán békére, nyugalomra vágyik ebben a rohanó világban is. Küzd, hogy megőrizze emberi méltóságát, ami az, ha valaki nem szégyelli azt, ami sorsául adatott.

Úgy gondolom, hogy ezt szüleink belénk oltották, s talán akarataink ellenére mi is átadjuk gyermekeinknek. Ragaszkodásunkat a hitünkhöz, szülőföldünkhöz, magyarságunkhoz meg sem tudjuk magyarázni. Ezt csupán érezni lehet.

Látva azt a kerttet, amelyet Márton Áronnak nem volt szabad elhagynia, akaratlanul Illyés Gyula Magyarok című könyvéből ez az idézet jutott eszembe: "...Ezt a szorongást a magyarságnak egy része nem ismeri. Épp az, amelyet a történelem is, a jelen is a legjobban megszorogtatott. A székelyek." És erre a magyarázat talán az ezeréves, kereszt alakú, ódon épület, amely egy magas toronyban csúcsosodik össze, tetején a kereszttel az ég felé mutatva.

Úgy gondolom, hogy egységesen kérhetjük a megtartó erőnket, az Istent, minden földi és lelki gondjainkban nyújtson segítséget, és könyörüljön az ő népen.

Ugyanezt a keresztjelképet láttam a templom kivetítésekor. A vörös szőnyeg kereszt alakban helyezve, közepén a hófehér oltár, ahol megújul Jézus keresztalála, és előtte tele az áldoztatásra váró kelyhekkal, hogy mindenkinek személy szerint is jusson egy kis rész az egységből.

Kissé visszaléptünk a történelemben, amikor a millenniumi kiállítás megtekintettük. Szébbnél szébb serlegek és szentségtartók, miseruhák, szobrok, oltárképek voltak, azt sugallva, hogy bár elődeink sem voltak jobb helyzetben, kezdetlegesebb eszközökkel és anyagokkal, de mindig a legjobbat, a leg-

szébbet, a legkimunkáltabbat szerették volna nyújtani az Istennek. Vajon ezer év múlva (mi már biztosan nem) lesz, ki részt vegyen egy ilyen ünnepségen?

Mentőövként Mária jutott eszembe, hogy az ő faluját, annak az országnak egy picit részét, amit első királyunk és apostolunk, István király felajánlott és végrendeletében neki hagyott, nem hagyhatja cserben, csak kérnünk kell őt, mert ha nem, nem tud segíteni.

Remélem tetszett az égieknek a mi zárandoklatunk, mert a templom tornyánál - ugyanúgy, mint Szőkefalván - vidáman röpködtek a madarak. A himnusz éneklése alatt pedig kisütött a nap (addig borús volt az idő) érzékeltetve, hogy annyi napsugarat kapunk, amennyire szükségünk lesz. Én reménysugárnak éreztem.

Még elgondolkoztam azon, amit egy zárandok megjegyzett:

-Ha Balázsfalván ennyi magyar lett volna, nem itt állnánk.

Lehetett volna másképp is? Isten útjai nem a mi útjaink. Ez bebizonyosodott hazafelé is. A gumidefekt hála Istennek szerencsésen sült el. Köszönet érte az égieknek. Érdekes felismerés volt, hogy milyen sokan vagyunk. Forgalmisták is kerültek közülünk. Gyalogolhattunk egy darabon, ahogy egy rendes zárandoklaton illik. Ezt biztos, hogy nem lehet elfelejteni. Emlékezetes marad. A Medgyes és Segesvár közötti körforgalommal szemben lévő oldalon este még nem ült ennyi lövétei a kereszt tövében. Örülünk Gábor Jósának, amikor megérkezett, és hazaszállított baj nélkül.

Gondolatban mi elvittük a falunkat, minden lakosát, és az áldás szavai elértek idáig, hiszen Istennél semmi sem lehetetlen, és bármi történt, megérte, s a három jármű kitarzott egymás mellett.

A Gyulafehérvári Főegyházmegye Erdély Rómája, a székely élő és küzdő egyház szíve és központja. Innen ágaznak szét a nagyobb, kisebb plébániák. Itt a tömegben csak egy csepp voltunk a tengerben, egy fogaskerék a jól összerakott szerkezetben. Éppen azért voltunk és vagyunk fontosak, mert vízcsepp nélkül nincs tenger, fogaskerék nélkül leáll a gépezet.

Minden zárandokútról az ember felfrissülve, megkönnyebbülve jön haza. Feltöltődik. Az ilyen élményekért érdemes élni. Az a késlekedés hazafelé, a kormosótét éjszakai, pipesoros gyaloglás az úttest szélén azért volt, hogy döbbenjünk rá, olyan reménytelen helyzet nem létezik, amiből nincs kiút, csak el kell indulni, s nem szabad a reményt, a jó kedvet feladni. Még egy-két napig ez a vidám kedvű dal járt az eszemben:

"Veled vagyok naponta,
Kezeidet megfogva,
Te csak bízzál karomban!
- mondja az Úr."
... egy csepp a tengerből.

Lázár Éva

Helyzetgyakorlatok ...

folytatás a 4. oldalról

Ha számíthatunk segítségre, akkor is csak szordínóval (hangfogó) nyögjünk, ne rémisszük meg hozzátartozóinkat azzal, hogy ezután egy mozgásképtelen öregasszonyt kell ellátniuk. Ne hívjuk fel a gyerekeket, hogy itt fekszünk összetörve, mert lehet, hogy hozzánk rohannak, és csak szégyenkezhetünk, ha már kávézás közben találunk ránk a konyhában. Arról nem is szólva, hogy esetleg legközelebb, amikor valóban összetörjük magunkat, már el sem jönnek.

Előb-utóbb jobban leszünk; akkor vánszorogjunk el az orvoshoz. Mire kivárjuk a sorunkat a rendelőben, már alig fáj. Visszük a leletet, s ekkor megtudjuk, hogy ritkulnak csontjaink, meszesednek, kopnak csigolyáink, s még szerencse, hogy. Persze, mindenre van gyógyír: fizioterápia, kétféle tableta, kenőcs, gyógytorna. Mindenesetre reggelente óvatosan keljünk fel az ágyból. Egyszóval a felkelésnek is neki kell készülődni. Mert mostanában, mit tagadjuk: készülődünk. Hogy mire? Mindenre. Egy hétig emésztiük magunkat, mielőtt megírunk egy levelet. Három napig tervezzük, hogy felhívjuk ezt vagy azt, ismerőst, barátot. Az évtizedek óta ismert címeiket, te-

lefonszámokat görcsösen ellenőrizzük. Mert mostanában valahogy nem ugrunk le csak úgy ukmukkfukk két zsömléért a boltba. Nem ám. Hosszadalmasabb a készülődés, mint régen egy utazás előtt. Szemüveg, papírzsebkendő, toalettpapír, személyi igazolvány. Mielőtt kilépünk az ajtón, ellenőrizzük, hogy eloltottuk-e a villanyt, elzártuk-e a gázt. Az ajtót gondosan zárjuk be, a kulcsot mindig ugyanabba a rekeszbe tesszük a táskába.

Mindig írjuk fel egy cetlire, hogy mit akarunk venni. Mert különben állunk a boltban, és révülten indulunk az akciós mangó-konzerv és kutyaeledel felé (nem tudjuk, mi a mangó, és nincs kutyank), de elfelejtjük a két zsömlét, amiért jöttünk.

Mert valljuk be: egyre feledékenyebbek vagyunk. És ebből következik a legfontosabb tanács: ha már elfelejtjük, hogy bevettük-e az orvosságot, hogy hol hagytuk a szemüvegünket, hogy megsóztuk-e a húst, és miért nyitottuk ki a frizsidert, akkor felejtjük el sérelmeinket is! Bőrünk ugyan ettől sem lesz feszes és fiatalos, hajunk sem lesz dús és selymesen csillogó, de még mindig miénk a döntés, hogy néhány év múlva derős idős hölgy vagy házsártos öregasszony válik-e belőlünk.

- internetes forrás alapján -

Őszi ruhaváltás gyerekeinknél

A hűvösebb idő beköszöntével a gyerekek ruhatárát is cserélni kell. Ősszel, amikor még erősen változékony az idő, fontos, hogy rétegesen öltöztessük a kicsiket, hogy melegezés esetén le tudjunk venni egy réteget.

Picik esetében kombidresszt(body)adjunk alulra, de ez csak a szobatisztaság eléréséig jó megoldás, azután térjünk át a trikóra, hogy önállóan is könnyen tudjon vetkőzni a gyerek. A trikót mindig szorosan tőrjük be a nadrágba, hogy ugrálás közben se csúszson ki, ne legyen szabadon a kicsi dereka. Erre jöhet a póló vagy ing. Zoknijából is keressünk magasabb szárút, hogy játszás közben se lógjon ki a lábszára. A dzseki alá adjunk pulóvert vagy kardigánt. Ilyenkor még túl meleg a téli holmik. Kell egy pamut sapka, ami a fület is takarja, mert ha a téli vastagot adjuk a gyerekre, abban könnyen leizzadhat, és az pont olyan veszélyes, mintha sapka nélkül menne ki a szélbe. Sál helyett is elég egy vászonkendő.

Kabátból is egy átmeneti vékonyabbat válasszunk, ne a vastag télit.

Jól jöhet a gumicsizma és a jól záródó esőkabát.

Válasszunk természetes alapanyagú ruhákat, amelyek jól bírják a gyakori mosást is. A sár miatt jobb, ha cipőből is, kabátból is legalább kettő van.

Cipővásárlásnál figyeljünk oda, hogy a lábujja vége és a cipő között még nagyjából 1 cm legyen.

A tépőzárás modelleket könnyebben le és fel tudják húzni.

Ne feledjük, hogy amiért hidegebbre váltott az idő, a gyerekeknek szükségük van a szabad levegőre, a szabadban játszásra, futkározásra.

Néhány jó tanács az őszi hidegekre:

- A jellegzetes légúti betegségeket okozó baktériumok és vírusok imádják ezt az időszakot, a garbó, sál, a felhajtott kabátgallér máris egy nagyszerű módja a védekezésnek.

- Ezen kívül különösen a talpunkat, a hasunkat, a derekunkat és a vesénket kell védeni a hidegtől.

- Az ősz is tartogat természetes vitaminforrást gyümölcsök formájában (alma, dió, szőlő, őszibarack, körte, csipkebogyó).

- Az utálatos őszi betegségek elleni harcban koncentráljunk a C vitaminra (csipkebogyó, fekete ribizli, citrusfélék, kivi).

- Igyünk nagyon sok gyógynövényteát, amit mézzel és citrommal ízesítsünk.

- A méz antibiotikumos hatásának köszönhetően a betegségek kiváló ellenszere is. Naponta egy kanál méz megelőzőképpen, de torokgyulladás, nátha esetén többször is fogyaszthatjuk. Forró teában elveszíti hatóanyagait, és gyerekeknek csak egyéves kortól ajánlott.

- Ősszel is sétáljunk, mozogjunk naponta legalább fél órát a friss levegőn. A mozgás nem csupán testünket, de lelkünket is ápolja.

Miklós Emilia

Ősz

Az ős egy szomorú, viszont egy szép évszak. A természet lassan nyugovóra tér, hiszen a falevelek lehullnak, a fű elveszíti életének zöld színét, elmennek a vándormadarak melegebb éghajlatra, az állatok téli nyugovóra térnek, és a természet is elcsendesül. Ősszel véget ér a szünidő, a gyermekeknek egy új tanév kezdődik. Az emberek begyűjtik a termést, leszüretelik a gyümölcsöket, készülnek a télre. Lassan elnémul, nyugovóra tér a természet.

Lázár Sarolta

VI. A osztály

November

Novemberben elkezd hullni a hó,
mindjárt befagy a tó.

Fákról leesett a dió,
leérett a szőlőbingyó.

Nem sokat füttyül már a rigó,
elbújt már a kígyó.

Balázs Szidónia IV. osztály (Pósfalu)

November

Novemberben esik a hó,
itt van mindjárt Télapó.

Jönnek a nagy ünnepek,
elfonnyadt már a kert.

Balázs Szidónia IV. osztály (Pósfalu)

November

Novemberben jön a hó,
Betakar a takaró.

Fehér ponyva lepi el,
Télapónak sok ajándék kell!

András Zsolt I. osztály (Pósfalu)

Iskolai hírek

Lövete ificsapata Tölgyesre látogatott a megyei bajnokság keretein belül, ahová elutazni már egy élmény lehetett számukra. Nemhogy még focizhattak is egyet. Bár vereséget szenvedtek, azért jól játszottak, az eredmény 1-0 lett az ellenfél számára. Ha valamire nagyon rá akarnák fogni a vereséget, akkor azt a korai indulásra lehetne fogni, hisz Lövétéről korán, 5 órakor indultak busszal. Október 24-én játszottak itthon, a Gerőkertben Homoródszentmártonnal, az eredmény árulkodik a játék képéről is, 4-0. A csapat közelmúltbeli eredményei: Tölgyes - Lövete 1-0, Lövete - Homoródalmás 3-1, Székelyudvarhely - Lövete 12-0, Lövete - Székelyudvarhely 0-3, Lövete - Homoródszentmárton 4-0.

Mag István
VIII. oszt.

Segítsünk az állatokon!

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy öreg erdész, aki az erdőben lakott. Úgy hívták, hogy Benedek apó. Nagyon szerette az állatokat, azért is költözött az erdőbe, hogy közel lehessen hozzájuk, lássa, hogy hogyan élnek, és hogy szükség esetén segíthessen rajtuk.

Egyik év október elsején a sok jó idő után hirtelen beköszöntött a hideg, az eső, és még havas eső is volt. Az erdő állatait váratlanul érte. Volt, amelyik elhúzódtott a szálláshelyére, de volt, amelyik nem tudott megmenekülni, és megfázott. Benedek apó nagyon sokat töprengett, hogy miként tudna segíteni az állatokon. Először is odahívta a saját istállójába, hogy ne fázzanak. Aztán elment egy ismerőséhez, és megkérdezte, hogy van-e eladó széna, zabja vagy bármi olyan ételme, amit ő megvehetne. A gazda ezt mondta:

- Nincsen olyan ételmem, de ha már mindenképp segíteni akarsz az állatokon, akkor miért nem hirdeted ki a faluban az állatok állapotát, és bizonyára volnának olyan személyek, akik segítenének.

- Nagyon jó ötlet, ki is próbálom!

- Ha már itt vagy, hozok papírt és ceruzát, majd itt megcsináljuk.

- Rendben van.

Megcsinálták a hirdetéseket, és kiragasztották a faluban. Nagyon sok ember megfontolta az ötletet, a megbeszélt időpontban találkoztak, és elindultak Benedek apó házához.

Mikor megérkeztek, lerakták az ennivalókat, volt ott széna, magok, répa, káposzta. Hamar megbarátkoztak az állatok, és egész este táncoltak, énekeltek.

András Tünde

VI. B oszt

Felmérés az V - VIII. - ban

Milyen az V. osztály, hogy jöttök ki a tanárokkal?

V. A: "Nagyon jó az ötödik osztály, és kedveljük a tanárokat, de azért hiányzik a régi tanító nénink."

Hogy tetszik az osztályotok és az osztályfőnökökötök?

V. B: "Nagyon tetszik az osztályunk és az osztályfőnökünk is, mert nagyon kedves, és jól tanít."

Hogy tetszenek az új tanárok?

VI. A: "A tavalyiak jobbak voltak, mert jobban elmagyarázták."

Hogy megy most a tanulás?

VI. B: "Nagyon jól megy, egyre jobbak a jegyek, de van, mikor sokat kell tanulni."

Milyen az új órátok, a kémia?

VII. A: "A fiúk szeretik, a lányok nem."

Várjátok-e, hogy diszkót rendezhessetek?

VII. B: "Természetesen, igen. Nagyon várjuk.

Nagyon jó buli lesz."

Milyen iskolába fogtok továbbmenni?

VIII.: "Még nem döntöttük el, jól meg szeretnénk gondolni, hogy jó döntést hozzunk."

György Krisztina

VI. B oszt.

Régi arcok sárgult fényképeken

- a fényképet Mihály Béni bocsátotta rendelkezésünkre -

HÍREK

Az idén a hagyományos "PITYÓKABÁL" 2009. XI. 14-én lesz.

ESEMÉNYNAPTÁR

November- Szent András hava

- 1. - Mindenszentek
- 2. - Halottak napja
- 14. - Termésbetakarító ünnepség (Pityókabál)
- 22. - Krisztus király ünnepe

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a
LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János,
titkár: András Kinga,

tördelés és szerkesztés: Mag István,
korrektúra: Egyed Emília

Munkatársak: András Magdolna, András Zsolt,
Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár Zoltán,
Mag Ortilia, Miklós Emília,

Molnár Juliánna, Pál Erzsébet

Támogatók: Lövete Község Helyi Tanácsa,

Lövete Közbirtokossága,

Select Metleplast kft.,

Communitas Alapítvány

A szerkesztőség elérhetősége:

Lövete Községi Könyvtár,

tel.: 0266-220806,

e-mail: loveteikialto@freemail.hu

ANYAKÖNYVI HÍREK

2009. szeptember

Születések száma: 2

FERENCZ ILDIKÓ - született 2009. szeptember 25-én
SZIKSZAI MÁTYÁS - született 2009. szeptember 29-én

Házasságkötések száma: 2

MIHÁLY ZOLTÁN és TAMÁS ÁGNES
MIHÁLY ATTILA és MÁRTON ILDIKÓ

Őszinte részvétünket fejezzük ki a szeptemberben elhunyt lakosok hozzátartozóinak:

MÁRTON IGNÁCZNÉ - született FERENCZ IDA
MIHÁLY DOMOKOS
BUGJA ALAJOS

Bárcsak láthatnálak

Bárcsak láthatnálak, édesapám, újra,
Betakarnám tested gyenge takaróval.
Leszedném a mezők sokszínű virágát,
Elmondanám neked szívem bús panaszát.

Bárcsak ölelnélek, édesapám, újra,
Szólna ajkaidról régi magyar nóta,
Összekötném szépen, s koszorúba fonva,
Könnyekkel öntözném, hogy csendüljön fel újra.

Bárcsak újra látnám szemed ragyogását,
Kiűzném lelkedből gondjaid homályát,
Ősz hajadhoz bújva, csendben megpihennék,
És hallgatnám, hogy dúdol, mit mesél a szél.

Bárcsak elmúlna levelek hullása,
Árva-bús szívemre új-meleg nyár szállna,
S visszajönnél hozzánk, csendben mosolyogva,
Megcsókolnám arcod, édesapám, újra.

Bencze Edith

**COMMUNITAS
ALAPÍTVÁNY**

Alapította az RMDSZ